

[Jens Foged.]

Må jeg medgive hr. Grünbaum, at det har vi andre partier også beskæftiget os med et stykke tid, og ingen af de to partier kan da mene, at disse 3 linjer i dette ændringsforslag virkelig kan klare dette problem. Hvis vi endelig vedtog disse 3 linjer, ville vi gå ud i et kaos af regler, som ville være langt mere uretfærdige end dem, vi har. Det ved de gode forslagsstillere udmærket, det ved hr. Glistrup udmærket, det ved hr. Hagen Hagensen, der er formand for skatterådsmedlemmerne i dette land, udmærket: disse regler er ikke regler, der er færdigudarbejdede, det er regler, der får konsekvenser, så det ville blive ringere i stedet for at blive bedre.

Dér må vi altså sige, at når der kommer en betænkning fra et nedsat udvalg, vil vi se på dets resultater. Vi er ikke i stand til at håne et sådant udvalg så meget på forhånd, som hr. Glistrup gør; vi mener, at dette Poul Dahlgaard-udvalg nu har bebudet, at det snart kommer med alle de forskellige konsekvenser, der kan være af at ændre disse love. Det vil vi meget gerne se på, vi er særdeles positivt indstillet over for det. Vi ønsker disse sambeskatningsregler væsentligt ændret, sådan at der ikke bliver skat på ægteskab. Det skal ikke være grundlaget for i dag at stemme imod dette lovforslag; det skal være sådan, at i løbet af meget kort tid — og jeg beder den højtærede finansminister om at bemærke, at ved meget kort tid forstår vi inden 1. januar 1975 — er der vedtaget love i dette folketing, hvor sambeskatningen er væsentligt ændret i forhold til det, som vi i dag står med.

Med disse begrundelser for at stemme imod ændringsforslagene anbefaler jeg, at vi stemmer imod alle 3 ændringsforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan sige, at det radikale venstre kan ikke støtte nogen af de stillede ændringsforslag.

Fra socialdemokratiet, fra centrum-demokraterne, fra SF — det ligner jo næsten et rødt kabinet — foreligger der et forslag om at skærpe formuebeskatningen for de mindre formuer ved at nedsætte grænsen for beskatning fra 450.000 kr. til 400.000 kr., og der ligger så i den anden ende et forslag om at forøge og skærpe beskatningen for formuer af millionstørrelse.

Vi kan heller ikke støtte det forslag, der foreligger fra fremskridtspartiet og fra konservativ side, som i realiteten er et forslag om, at for familier skal den skattefrie bundgrænse forhøjes fra det, som regeringen har foreslået, 450.000 kr., til 900.000 kr. Dette vil være urimeligt i den nuværende situation. Må jeg ikke, selv om det er en andenbehandling; sige: rent principielt er jeg tilhænger af, at vi har en rimeligt skarp, og jeg understreger udtrykkelig en rimeligt skarp, indkomstbeskatning. Den, vi har i øjeblikket, virker hverken rimeligt eller skarp i adskillige situationer, til gengæld urimeligt skarp i andre situationer. Men når vi har en rimelig indkomstbeskatning, og vi har en tilstrækkelig skarp arvelovgivning, er det forkert dertil at komme med en formuebeskatning. Jeg indrømmer blankt, ligesom jeg forstod på hr. Jens Foged, at i øjeblikket kan man ikke gå til at sanere vores skatte-lovgivning på dette område; vi er nødt til at vente og tage det hele sammen. Det er jo rigtigt, som det vist har været antydetheroppefra, og jeg vil gerne understrege det, at vores problem herhjemme er vores indkomstbeskatning, der, til trods for at en tidligere finansminister har påstået, det er verdens bedste kildeskatte-system, efterhånden på alle punkter virker urimeligt. Men det er jo ikke noget, man kan gå til at forandre i en hast.

Jeg har gerne villet trække disse mere principielle ting frem, altså om at formuebeskatningen egentlig slet ikke hører hjemme i et velordnet skattesystem, fordi jeg vel kan gøre det bedre end så mange andre, eftersom jeg støttede den tidligere regerings forslag om en skærpede af arvebeskatningen, og eftersom man ved, at vi er parat til fra radikal side at komme med en skarp indkomstbeskatning, men ikke en så urimelig, som vi har i øjeblikket.

Må jeg sige om selve de bemærkninger, der er faldet heroppefra i øvrigt: hr. Grünbaum talte om, at der var vist stædighed fra den nuværende regerings side. Jeg kan kun sige, at den stædighed, som den nuværende regering udviser, er intet imod, hvad den forrige finansminister udviste; det tror jeg dog nok hr. Grünbaum ved eftertanke vil give mig ret i. Hr. Grünbaums regering kunne jo have gået på forhandling om dette spørgsmål, men dengang man mente at have